

bi polja dobro obrodila, da bi bili obvarovani naravnih in drugih nesreč, za blagoslov v družinah, za ohranitev delovnih mest, za nove duhovne poklice, za zdravje, za uspešen študij, za srečno zadnjo uro...

Letošnja molitev za blagoslov našega dela bo, z novim izkustvom, še iskreneje izražena:

Vsemogočni Bog, Stvarnik in gospodar življenja, vse je v tvoji moči. Ti si naš Oče in veš, kaj potrebujemo za življenje. Prosimo te, daj, da bo zemlja rodila obilne sadove. Varuj naša polja, vrtove in travnike, gozdove, vinograde in sadovnjake pred nevihtami, točo in opustošenjem, pred pogubnim dežjem in sušo. Blagoslovi delo naših rok in našega duha, naše delo na polju in travnikih, v gozdovih, vinogradih in sadovnjakih, doma in v službi, saj zaupamo v tvojo pomoč. Po Kristusu našem Gospodu. Amen.

Letos ne bomo mogli stopati v procesiji za križem okrog svetišč na Marija Gradcu, Krištofu in Šmihelu. Lahko pa bomo na vseh treh mestih združeni v občestvu pri sveti evharistiji. Poskrbeli bomo, da se bo lahko sveta maša slišala tudi zunaj, če ne bodo mogli vsi verniki, zaradi upoštevanja varnostne razdalje, v svetišče. Ravno tako bo za slišnost zunaj poskrbljeno tudi pri nedeljskih in prazničnih mašah okrog župnijske cerkve sv. Martina.

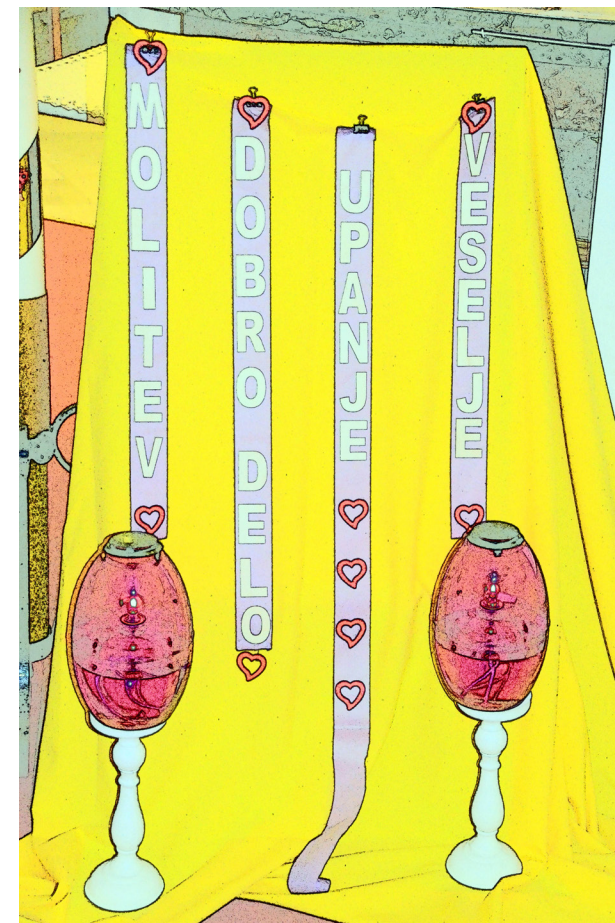
Naj na tem mestu zapišem še misel, ki jo je na blogu objavil duhovnik Branko Cestnik: »Koronavirusna kriza je namreč napisala čudovito povest o dobrih ljudeh. V času preizkušnje s koronavirusom je ogromno ljudi pokazalo visoko raven odgovornosti in dostojnosti, nekateri tudi nepričakovano junaštvo. Vse to je velik moralni kapital za naprej. Ob dobrih ljudeh se človeku poveča ponos, v tej deželi se počuti varnega, tudi veselega, preizkušenj, ki še pridejo nad narodni kolektiv, se manj boji ali pa sploh ne.«

Prosimo v teh prošnjih dneh tudi spoznanja, da so preizkušnje lepa priložnost v bližnjih odkrivati dobro. Vaš župnik Rok M.

Maše v prihodnjem tednu	
6. VELIKONOČNA NEDELJA, 17.5.	
7.00: živi in + farani	+ Ferdinand PAJK
9.00: + DEŽELAKOVI (Harje)	
10.30: + Rozalija, 6. obl. in KRAJNČEVI (Brstnik)	
PONEDELJEK, 18.5., prvi prošnji dan	
9.00: Marija Gradec: v zahvalo in prošnja za Božje varstvo	
19.00: + Vinko KRAŠOVC	+ Ivan ROMIH
TOREK, 19.5., drugi prošnji dan	
9.00: Sv. Krištof: za zdravje	
19.00: + Vinko LEŠEK	+ Ferdinand KRSNIK
SREDA, 20.5., tretji prošnji dan	
9.00: Sv. Mihael: v dober namen	
19.00: + Marija ZDOLŠEK	+ Matija JAKOPIČ
ČETRTEK, 21.5., GOSPODOV VNEBOHOD	
7.00: + Majda HRASTNIK	
10.30: + Peter NOVAK	
19.00: + Jože TUŠEK	
PETEK, 22.5., sv. Marjeta Kasijska, redovnica	
7.30 : za zdravje duhovnika	
19.00: + Angela DEGEN	+ Magdalena ŠKORJA
SOBOTA, 23.5., sv. Evtihij, opat	
19.00: + Lenart DEŽELAK, obl.	+ Marija, 9. obl. in Ernest Kladnik
7. VELIKONOČNA NEDELJA, 24.5.	
7.00: živi in + farani	
9.00: + Karolina, 20. obl., in mož Martin JAKOPIČ	
10.30: + brat kapucin Franček HRASTNIK, 6. obl.	+ Zinka KOŠEC, obl.

MARTINOVA LILIJA

17. maj 2020, leto 12, št.:20

Velikonočni čas se poslavlja

Prošnji dnevi pred praznikom Gospodovega vnebohoda so znani iz 5. stoletja kot odgovor na takratno stisko ljudstva v delu sedanje Francije. Škof Mamert v Vienni, škofiji južno od Lyona, je v samo enem letu svojega škofovanja doživel opustošenje zaradi potresa, v mestih so krđela lačnih volkov povzročala preplah med prebivalstvom, kraljevo palačo pa je uničil požar. Vse to je Mamerta spodbudilo k ukrepanju. Po požaru je, pred praznikom Jezusovega vnebohoda, za vso škofijo, uvedel tridnevno molitve in posta. Ugodil je številnim prošnjam ljudi in tako pomiril naraščajoče nezadovoljstvo. Kmalu so tudi drugi škofje ravnali po Mamertovem vzoru. V 9. stoletju je papež Leon III. pobožnost tridnevne potrdil za vso Cerkev. V Rimu so že poprej obhajali prošnji dan z obhodom po polju 25. aprila, na dan sv. Marka. Prošnji dnevi so običajno štirje, povezani z župnijsko procesijo in petjem litanij vseh svetnikov. Ob njih kristjani prosimo Boga usmiljenja, da bi bili obvarovani vsakovrstnega dušnega in telesnega zla, v trpljenju pa okrepljeni z Božjo milostjo in darovi odrešenja, Kristusovega trpljenja in smrti na križu. V luči Gospodovega vstajenja nam dajejo »prošnji dnevi« nov odgovor na preizkušnje vsega hudega, v katerem smo se znašli.

O teh dneh nas je lani, ko še nismo imeli izkustva pandemije, pomenljivo nagovoril ljubljanski nadškof Stanislav Zore: *»Trije dnevi pred Gospodovim vnebohodom so prošnji dnevi. Zelo jih potrebujemo. Živimo v utopiji, da vse potrebno za življenje prihaja s polic trgovin in veleblagovnic. A tam ne raste nič. Na policah ne raste nič. Tam ne raste žito, iz katerega pečemo kruh, tam ne raste sadje in zelenjava, tam ne raste trava za krmo živini, tam ne rastejo gozdovi in njihovi sadeži. Vse to raste iz matere zemlje, v katero pada seme, ki*

mu dež in sonce dajeta rast. Ko se zavemo, da je vse to dar zemlje in neba, se zavemo, da ni samo po sebi umevno, da bomo po setvi tudi pobirali sadove. Zato v teh dneh z velikim zaupanjem v Božjo dobroto prosimo: Treska in hudega vremena, reši nas, o Gospod! Daj in ohrani sad zemlje, prosimo te usliši nas! ... Ko kmet zaorje prvo brazdo, je jesen še daleč. Koledarsko niti ne, a med setvijo in žetvijo, med njivo in shrambo pa je daleč, včasih celo nedosegljivo daleč. Od setve do žetve je kmet človek, ki iz dneva v dan živi Prešernov verz »sem dolgo upal in se bal«, nikoli pa se ne poslovi ne od upanja in ne od strahu. Med seboj se samo izmenjujeta; včasih je strah močnejši, drugič je upanje silnejše. Strah, ker ve, da žetev ni odvisna samo od njegovega dela, ampak potrebuje tudi blagoslov Njega, ki si je kruh izbral za podobo resničnosti svoje navzočnosti med nami. In upanje, ker ob vsem, kar se mu dogaja, v srcu vedno nosi naslednjo pomlad. Sv. Izidor, tvoji priprošnji so zaupani kmetje. Prikliči blagoslova na njihovo delo. Dragi kmetje, hvala vam, ker nas hranite.»

Podobno je leta 2005 zapisala naša faranka v župnijskem listu: *»Prošnji dnevi... Nekje sem prebrala, da sodobni človek meni, da Boga več ne potrebuje, približno od takrat, ko je v razum in tehniko zavarovan do te mere, da mu Bog služi le še kot "dežurni krivec" za primere, ko se vsa znanost izneveri ... Čemu torej sploh še prošnji dnevi? Predniki, čeprav brez visokih šol in zgolj s "kmečko pametjo," so bili modrejši. Izkustveno so vedeli, da preživetje ni odvisno le od pridnosti rok, ter da tako suša, moča ali pa zgolj nekajminutna "huda ura" lahko vzamejo že tako pretanek kos kruha... Zato so prosili za blagoslov tudi zunaj cerkvenih zidov, med polji, s procesijami ... Danes, po večini, nis(m) o tako odvisni od vremena, saj trgovske police ostajajo (zaenkrat) polne tudi, če toča sklesti polja in*

sadovnjake. In procesije se mogoče zdijo le še lep običaj, le še en tak "sprehod" iz tradicije, ker kdo pa bi še klical na pomoč svetnike, ko pa kmetijska apoteka premore od fungicida do zalivalnih cevi ter zaščitnih ponjav...; kuge, vojske in lakote pa tudi tu že lep čas ni ... Pa se ne zavedamo, da k/v procesija-m/h hodi vsak rod, le da, ker smo menjali svetišča in bogove, navkljub želji po blagoslovu, včasih prikličemo obratno ... Procesija je mnogo več kot prošnja za lepo vreme. Ponižno pristopiti k procesiji pomeni tudi priznati, da Boga v svojem življenju potrebujem; da Njegov blagoslov potrebujem; da ga v svoj vsakdan vabim, pa naj to pomeni med preorane brazde, za tekoči trak, pred računalniški zaslon ali ob bolniško posteljo ... In nenazadnje je stopati v procesiji tudi znamenje, ki navzven pričuje, da pripadamo Njemu, ki na praznik vnebohoda sicer res odhaja v nebo, a hkrati, kot je obljubil, ostaja z nami do poslednjega dne ... »AS

Letošnji dnevi nam vsem prinašajo izkustvo dvomesečnega boja z virusom COVID 19. Navidezna ekonomska moč vsega človeštva se je razgalila v vsej svoji navidezni trdnosti. Prošnji dnevi letos sovpadajo z nadvse zanimivimi rahljanji ukrepov, ki so preprečili smrtonosne okužbe na tem našem delu Evrope. Kako drugače bo letos odmevala prošnja: ***kuge, lakote in vojske, reši nas, o Gospod?*** Če je bila izražena v preteklosti in se je naša misel ustavljala predvsem v izkustvu strahu pred vojnimi grozotami, bo letošnje izkustvo virusa, kuge našega časa, izkustveno izrazila stisko, v kateri smo se znašli. V sodobni govorici se ta prošnja stoletij letos glasi: ***smrtonosnih virusov, recesije in vseh političnih zdrah, ki sejejo strah, reši nas, o Gospod!***

Prosili bomo za blagoslov vsega človeškega dela, za zaježitev virusa COVID-19, za dobro letino, da